

כתובות קי

משנה. המוציא שטר חוב על חברו, והלה הוציא שמכר לו את השדה

רות	נעמי
לוותה כסף מנעמי	מכרה שדה לרות (לאחר ההלוואה)
אדמון	יכולה רות לאמר: "אילו הייתי חייב לך, היה לך להפרע את שלך כשמכרת לי את השדה"
חכמים	נעמי היה פקחת שמכרה לה את הקרקע, מפני שהיא יכולה למשכנה

באתרא דיהבי זוזי והדר כתבי שטרא	באתרא דכתבי שטרא והדר יהבי זוזי
כולם מסכימים – שיכולה רות לאמר "היה לך לפרוע את שלך כשמכרת לי את השדה"	אדמון: איבעי ליה למימסר מודעא ורבנן: חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.

משנה

רות	נעמי
מוציאה שטר שבו נעמי חייבת לה כסף	מוציאה שטר שבו רות חייבת לה כסף
אדמון	רות יכולה לטעון: אילו הייתי חייבת לך כיצד את לותה ממני?
חכמים	זה גובה שטר חובה וזה גובה שטר חובה

מחלוקת אמוראים

רות	נעמי
מוציאה שטר שבו נעמי חייבת לה כסף	מוציאה שטר שבו רות חייבת לה כסף
רב נחמן	זה גובה
רב ששת	זה עומדת בשלה וזה עומדת בשלה

רות	נעמי
עידית	עידית
בינונית	בינונית
זיבורית	זיבורית
בינונית	זיבורית
רב נחמן - בשלו הן שמין - הכל יחסי למה שיש לו נעמי גובה מרות בינונית כי בעל חוב גובה מבינונית ויש לו בינונית. אח"כ רות גובה מנעמי זיבורית כי הבינונית שגבתה קודם מרות נחשב לגביה כעידית כי זה יותר טוב ממה שיש לה – הכל יחסי.	
רב ששת - בשל כל אדם הן שמין אם נעמי גובה מרות בינונית, רות צריכה להחזיר לה בינונית (שעכשיו נמצא בידה כי גבתה מנעמי)	

קושי על רב נחמן: למה צריך להיות שנעמי גובה מרות קודם? יכול להיות ההפך ואז לאחר שרות גבתה זיבורית, זה הופך את הבינונית שלה לעידית ולכן תחזיר לנעמי את הזיבורית וכך יצא כרב ששת.

רות	נעמי
אם נעמי גובה קודם	1. בינונית 2. זיבורית
אם רות גובה קודם	1. זיבורית 2. בינונית

תירוץ: לא צריכה, דקדים תבעיה.

קושי: סוף סוף כי אתו למגבי - בהדי הדדי קאתו!

פירוש שני

עידית ובינונית	זיבורית
רב נחמן - בשלו הן שמין – רות תשלם בינונית ונעמי תשלם זיבורית רב ששת - בשל כל אדם הן שמין – רות תשלם קודם בינונית ואז נעמי תחזיר לה אותו בינונית	

קושי על רב ששת: תנן, וחכ"א: זה גובה וזה גובה! תירוץ ראשון: תרגמה רב נחמן אליבא דרב ששת: כגון שלוח זה לעשר וזה לחמש.

ניסיון להבין את התירוץ:

קושי	הלוואת נעמי	הלוואת רות	
איך אדמון יכול להגיד שרות יכולה לטעון: "אילו הייתי חייב לך כיצד את לוח ממני?" – הרי לא הגיע זמן פרעונה עדיין!	5 שנים	10 שנים	אופציה 1
אם הגיע זמנו כשנעמי לוחה, קשה לחכמים כי נעמי מחזירה את חובה. אם לא הגיע זמנו, קשה לאדמון	10 שנים	5 שנים	אופציה 2
נעמי לוחה בדיוק ביום שהסתיים ההלוואה הראשונה	10 שנים	5 שנים	אופציה 3
אדמון לא עביד איניש דיזיף ליומיה	חכמים עביד איניש דיזיף ליומיה		

תירוץ שני: רמי בר חמא אמר: הכא ביתמי עסקינן, דיתמי מיגבא גבי, אגבויי לא מגבינן מינייהו.

קושי: והא זה גובה וזה גובה קתני!

תירוץ: זה גובה, וזה ראוי לגבות ואין לו.

2 קושיות על התירוץ: אמר רבא, שתי תשובות בדבר:

- חדא, דזה גובה וזה גובה קתני!
- ועוד, לגבינהו ארעא ליתמי וליהדר וליגבינהו מינייהו, כדרב נחמן, דאמר ר"נ אמר רבה בר אבוא: יתומים שגבו קרקע בחובת אביהן, בעל חוב חוזר וגובה אותן מהן!

תירוץ אחר: נקיים את המשנה במקרה זה:

יתום	בעל חוב שני
זיבורית	עידית ובינונית

כי אין נפרעין מנכסי יתומים אלא מזיבורית!

דחייה: הני מילי היכא דלא תפס, אבל היכא דתפס - תפס. ובמקרה שלנו זה כמו שתפס כי יש את החוב כבר ולכן בעל חוב יתן בינונית ויתום יחזיר לו בינונית

המלים במשנה	איזה מקרה זה בא לרבות?
הכל מעלין לארץ ישראל	עבדים ולמאן דתני עבדים בהדיא, מנוה היפה לנוה הרעה
ואין הכל מוציאין	עבד שברח מחוצה לארץ לארץ, דאמרין ליה: זבניה הכא וזיל, משום ישיבת ארץ ישראל.
הכל מעלין לירושלים	מנוה היפה לנוה הרעה
ואין הכל מוציאין	אפי' מנוה הרעה לנוה היפה

